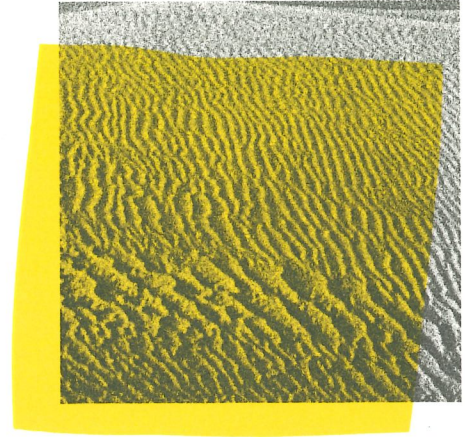

Cia Vicente Saez

hylland fe2tival

Cia Vicente Saez

Uadi

choreografie: Vicente Saez

muziek: Luis Paniagua

assistent choreografie: Assumpta Arques

decor: Josep Simon, Manolo Zuriaga,
Odeon Decorados

kostuums: Pedrin Errando, Trafico de
Modas

licht: Bruno Garny

productie: Jean Marc Liverato

première: 20 mei 1992, Gerona

duur: 75 minuten

dans: Assumpta Arques

Marco Bondoni

Filipa Cardoso

Katherine Cogill

Jose Milan

Ruiz Vicente Saez

20 juni 1992, aanvang 20.15 uur

Stadsschouwburg, Amsterdam

De voorstelling is om ca. 21.30 uur afgelopen.

Er is geen pauze. Het is verboden tijdens de
voorstelling te fotograferen.

*Coproductie Generalitat Valenciana, Biennale
de la Danse de Lyon, Mercat de les Flors,
Ayuntamiento de Barcelona. Deze productie
kwam tot stand met steun van het Centro
Andaluz de Teatro, Sevilla.*

Spanjaard in het buitenland, buitenlander in Spanje

In het Spaanse danspanorama neemt Vicente Saez een speciale plaats in. Hoewel hij al sinds het begin van de jaren tachtig in de Catalaanse danswereld aanwezig is, heeft zijn carrière zich voor een groot deel buiten de Spaanse grenzen ontwikkeld. De vrijheid zijn evolutie als danser en choreograaf in eigen hand te houden is voor Saez steeds van primair belang geweest. Het lag niet in zijn aard zich te mengen in de strijd om de subsidiegelden, waar het merendeel van zijn collega's uit die jaren hun waardevolle energie aan verspilde. In het buitenland vond hij de artistieke vrijheid en de stimulans een geheel eigen idioom te ontwikkelen, waarmee hij zich internationale faam heeft verworven en uiteindelijk ook in eigen land erkenning heeft kunnen afdwingen. Overal is hij net even anders – Spanjaard in het buitenland en buitenlander in Spanje. Kortom: Saez is Saez gebleven.

In 1980 belandt deze in Elche (Alicante) geboren danser op achttienjarige leeftijd midden in het dan op dansgebied zeer bruisende Barcelona. Aanvankelijk is het zijn bedoeling de studie journalistiek met die van de dans te combineren, maar het wordt hem al gauw duidelijk dat zijn zeggingskracht vooral op het vlak van de beweging en de dynamiek ligt. Na lessen gevolgd te hebben bij de in die dagen vooraanstaande (inmiddels ontbonden) groep Heura, begint Saez zijn danscarrière serieus te nemen. Twee jaar later schrijft hij zich in voor de officiële opleiding eigentijdse dans aan het Theaterinstituut van Barcelona en volgt hij lessen in La Fabrica. Het chronisch tekort aan mannelijke dansers geeft hem al snel de gelegenheid de podia te betreden en te experimenteren in de creaties van toonaangevende Catalaanse choreografen. Bij Cese Gelabert/Lydia Azzopardi, Ramon Oller en Dietrich Grösse valt zijn slanke, nerveuze gestalte meteen op. In het seizoen 1984-1985 presenteert hij zijn eerste eigen choreografie, *The Lorry*, in samenwerking met de vier danseressen van Taba. Dit werk wordt uitgekozen voor de Biennale de jeunes creadores del Mediterráneo. Vervolgens komt hij terecht op het Festival van Aix-en-Provence, waar hij zijn tweede choreografie, *Eliminació*, ook weer met de Taba-dames, presenteert. Tijdens dit festival komt ook *U* tot stand, een choreografie voor elf dansers. Dan wordt hij als danser uitgekozen om samen te werken met Anne Teresa de Keersemaecker in *Ottone, Ottone*. In diezelfde tijd vindt op het Klapstuk Festival te Leuven de première plaats van *Ens*.

Gedurende het seizoen 1988-1989 begint Saez te werken aan *Ens/Solo*. Hoewel in dit werk op muziek van de Zwitserse popgroep Yello duidelijk de invloed van het 'Rosas-minimalisme' bespeurbaar is, kan toch voor het eerst van een persoonlijke aanpak en een theateraal 'Saez-concept' gesproken worden. Met behulp van geprojecteerde dia's waarop hij zelf als danser te zien is in zwart-wit beelden van fotograaf Jean-Pierre Stoop, weet hij in dit solowerk vijftig minuten lang de spanning erin te houden. In 1980 presenteert hij samen met de danser Francesc Lloberas *Rapta*, waarin de ontwikkeling van een beweging uitgroeit tot een puur choreografisch evenement.

Vicente Saez beschikt in de eerste plaats over een intrigerende persoonlijkheid als danser. Zijn bühne-beheersing en esthetisch raffinement vergroten de magische aantrekkingskracht waaraan het publiek moeilijk kan ontkomen. Ook spreekt er authenticiteit uit zijn bewegingsjargon, en het is niet zo verwonderlijk dat zijn werk wel met de flamenco wordt vergeleken, want er is zeker sprake van een zelfde intensiteit. In zijn meest recente werk, *Uadi*, zoekt Saez dan ook niet voor niets naar een elementaire vitaliteit, die hij in pure dansvormen en vloeiende bewegingen wil overbrengen. Ontdaan van alle overvloedige balast, is de dans hier tot zijn essentie teruggebracht.

Marjolijn van der Meer

Foto Jean-Pierre Stoop

Colofon

Dit is een uitgave van het Holland Festival.

Telefoon: 31.(0)20.627 65 66

Telefax: 31.(0)20.620 34 59

Adres: Kleine-Gartmanplantsoen 21

NL-1017 RP Amsterdam

Basisontwerp: Pieter Roozen / Mart. Warmerdam

Opmaak: Patrick Hoogenberg

DTP-apparatuur ter beschikking gesteld door

Magister Computer

Druk: Drukkerijen de Bussy Ellerman Harms bv

Sponsors

Koninklijke PTT Nederland NV (hoofdsponsor)

De Volkskrant bv

Fiat Auto Nederland bv

Dommelsche Bierbrouwerij bv

BV Weekbladpers

Drukkerijen de Bussy Ellerman Harms bv

Andersen Consulting

Subsidiënten

Ministerie van WVC

Ministerie van Economische Zaken

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Gemeente Amsterdam

Prins Bernhard Fonds

Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele

Omroepproducties

de Volkskrant

